

Protiústávní, retroaktivní, legisvakanční, termínové a technické nedostatky novely Zákona o zaměstnanosti a Zákoníku práce (sněm.tisk 911+senátní 116)

Důvodová zpráva nezdůvodňuje potřebu novelizace Zákona o zaměstnanosti zřízením Poradní komise. Povolení zprostředkování zaměstnání je správním řízením. Vede ho příslušný a odpovědný správní orgán Generální ředitelství Úřadu práce ČR. Vložení dalšího článku, nejméně pětičlenné komise, která bude pouze neodpovědným a poradním sborem, je zcela nesystematické, přináší nedůvodné navyšování finančních nákladů státu. Způsob určení dalších fyzických osob, které mají mít v komisi většinu hlasů, není vůbec specifikován. Není zaručena nezávislost. Udělení povolení ke zprostředkování zaměstnání je nárokové řízení. Když žadatel splní zákonem stanovené podmínky, má zákonný nárok na udělení povolení. Není žádný prostor pro správní uvážení nebo jiné hodnocení žadatele.

Povinnou kaucí ve výši 500.000,- Kč má být dosaženo zajištění finanční způsobilosti žadatelů, zabránění vzniku účelově zakládaných agentur práce a s tím spojeného obcházení právních předpisů, zejména v oblastech zdravotního a sociálního pojištění. Kauce je však naopak odčerpání značně cenného likvidního majetku agentury práce, který nebude mít podobu trvání povolení naprosto žádné využití. U dnes existujících agentur práce jde o závažnou částku 640.000.000,- Kč, o níž přijdou. Není pravda, že by vstup agentur práce na trh byl oproti jiným hospodářským odvětvím možný zcela bez prostředků, jak uvádí důvodová zpráva. Agentury práce, na rozdíl od drtivé většiny hospodářských subjektů, podléhají zákonné povinnosti sjednání zákonného pojištění úpadku.

Absurdní je označení kauce jako proporcionální. Její výše je stejná pro všechny agentury práce. Bez ohledu na velikost a postavení na trhu. Pro ty s obratem několik milionů i pro ty s obratem přes miliardu. Ministryně práce sama uvádí, že novela byla vypracována se solidními velkými agenturami. Důvodová zpráva uvádí, že institut kauce nevedí Asociaci poskytovatelů personálních služeb. Spokojenost nadnárodních zahraničních subjektů s návrhem jen odráží snahu zaručit exkluzivitu trhu práce pro stávající velké zprostředkovatele na úkor českých menších.

Účelové zakládání více agentur práce je podle důvodové zprávy úzce spjato s problémem přidělování stejného zaměstnance stejnému uživateli a institut kauce má tomuto zabránit. Je ale na každém zaměstnanci, aby si zvolil počet svých zaměstnavatelů. Aby si zvolil, zda bude či ne využívat agenturní zaměstnávání. U zneužití takzvaného zaměstnání malého rozsahu se nejedná se o problém agentur práce, ale tohoto institutu samotného. Není žádný důvod, proč by výhody, týkající se nižších zákonných odvodů ze mzdy, neměl využívat agenturní zaměstnanec v případě zaměstnání u více agentur práce, zatímco běžný zaměstnanec u více zaměstnavatelů je využívat může.

Změna Zákoníku práce je nekoncepční a věcně nesprávná, protože ve druhém čtení je samostatná velká novela Zákoníku práce, sněmovní tisk 903. Proč je předmětné ustanovení součástí novely Zákona o zaměstnanosti? Omezení přidělování agenturních zaměstnanců uživatelům v §307b je sporné i věcně. Obecná část důvodové zprávy k tomu nic neuvádí. Zvláštní část říká, že úprava zamezí obcházení právních předpisů na úseku pracovní doby, odměňování a v oblasti zdravotního a sociálního pojištění. Není zřejmé, jaké problémy vytváří současná úprava.

Zprostředkování zaměstnání agenturami práce nelze považovat a priori za obcházení zákona. Umožnění výkonu práce je garantováno státem. Je pouze na vůli zaměstnance, zda využije agenturního zaměstnávání a v jakém rozsahu. Právní předpisy žádným způsobem neomezují počet úvazků a dodržování pracovní doby u zaměstnance vůči více jednotlivým zaměstnavatelům i v případě výkonu více pracovních pozic pro jednoho zaměstnavatele. Není důvod pro takové omezení v případě agenturního zaměstnávání. Diskriminuje agenturního zaměstnance.

Negativním důsledkem návrhu změn bude přesun těchto zaměstnanců do šedé ekonomiky, kde ztratí jakoukoli ochranu. Stát přijde o veškeré zákonné odvody z agenturního zaměstnávání. Zaměstnávání, sankcionované navrhovaným zněním Zákoníku práce, bude při splnění zákonných požadavků bez větších problémů nahrazeno např. legálním subdodavatelským plněním. Jeho následkem bude mít 1 zaměstnanec více závazků v režimu Zákoníku práce vůči více zaměstnavatelům. Dojde ke zjevnému zhoršení práv zaměstnanců. Subdodavatelské subjekty, jež nahradí agentury práce, nebudou prověřené žádným povolovacím řízením, nebudou podléhat zpřísněnému dozoru a jako se děje již dnes, nebudou dodržovat institut srovnatelných mzdových podmínek agenturního zaměstnance.

Novela má komplikované 3 fáze nabytí účinnosti. Stěžejní úprava agenturního zaměstnávání podléhá lhůtě 15 pracovních dní. Díky absenci jakýchkoli přechodných ustanovení v případě přijetí novely nastane v urgentním zaměstnávání náhlý pokles pracovních sil, který může ohrozit řadu velkých hospodářských podniků. U mezinárodních korporací může vyvolat i riziko arbitrází. Agentury práce nemohou bez porušení Zákoníku práce během 2 týdnů zcela přerušit své smluvní závazky vůči uživatelům i agenturním zaměstnancům. Tato situace pak přímo ohrožuje tisíce agenturních zaměstnanců, kteří by během 2 týdnů přišli o podstatnou část svých příjmů. Návrh navíc, dle Legislativního odboru Senátu, obsahuje i špatné odkazy a technické chyby.

Člen Hospodářské komory ČR

Člen AKV

Člen Komory zaměstnavatelů zdravotně postižených

Člen AMSP ČR